

Potencijalnu opasnost za životnu sredinu predstavlja skladištenje opasnog otpada u nekadašnjim industrijskim gigantima ne samo u Pomoravlju, već i u celoj Srbiji a koji su sada u restrukturiranju i predstoji im privatizacija, izjavio je predsednik Udruženja građana „UNEKOOP“ iz Paraćina Vladimir Janković, koje se bavi ekologijom.

„Veliki pomoravski giganti, poput Fabrike kablova, Fabrike stakla, Resavice, godinama su generisali određene količine opasnog otpada i veoma je važno da se država uključi i preuzme taj otpad. Zato bih apelovao na državne institucije da se posebna pažnja obrati na ona velika preduzeća koja su imala višedecenijsko poslovanje i koja su, zbog prirode proizvodnog procesa, tokom proizvodnje imala određene produkte opasnog otpada, pre svega se to odnosi na otpadna ulja, emulzije, a posebno su opasne trafo stanice starijeg datuma koje u sebi sadrže piralenska ulja, koja imaju izuzetno kancerogena svojstva“, rekao je Janković za agenciju Beta.

On navodi da u magacinima fabrika ima skladištenog otpada koji može da kontaminira životnu sredinu.

„Čak i da su poštovani propisi skladištenja kada su firme radile, prošlo je dosta vremena i preti opasnost da je zub vremena oštetio burad i posude gde je otpad smešten, rekao je Janković i ukazao da postoje ljudi koji žele da lako da dođu do zarade pa zloupotrebljavaju pojedine vrste otpada, pogotovo otpadna ulja.

„Bilo je situacija da se negde taj opasan otpad čak umeša sa gorivima i koristi za sagorevanje u nekim javnim toplanama ili se prodavao kao gorivo za ogrev što je izuzetno opasno jer sagorevanjem takvih supstanci u atmosferu se emituju opasna jedinjenja“, objasnio je Janković.

On navodi da bi nadležno ministarstvo trebalo da napravi katastar opasnog otpada u fabrikama kako bi kasnije mogao da se prati tok otpada. Pošto Srbija nema centar za zbrinjavanje opasnog otpada on mora da se izvozi.

„Normalno da se postavlja pitanje ko će finansirati zbrinjavanje tog otpada jer je to jako skupo. Većinom se radi o izvozu jer u Srbiji nemamo centar za zbrinjavanje opasnog otpada. Neke multinacionalne kompanije koje potenciraju svoj ekološki imidž, a koje su privatizovale neke fabrike u Srbiji, zahtevale su, pre privatizacije, da se taj problem reši, tako da je vršen izvoz zatečenih količina piralenskih ulja iz trafoa i drugih otpada, kazao je Janković.

Problem u Pomoravlju, kao i u većem delu Srbije, je i klanični otpad. Iako država već dugo pokušava da uvede u red tu oblast, veliki deo manjih klanica je van sistema regulisanog uklanjanja tog otpada tako da se u koritima reka i potoka mogu naći ostaci životinja.

„Problem je što će se ti ostaci naći u proizvodima, bilo da je to voće, povrće ili meso, naročito ako želimo da izvozimo hranu. Tako možemo da dovedemo u pitanje ulaganje u

privredu zato što smo se nemarno odnosili prema upravljanju otpadom, rekao je Janković. Još jedan od problema po Jankoviću je farmaceutski otpad.

„Nije mi jasno zašto se kod nas ne primenjuju donete zakonske regulative. Kada govorimo o farmaceutskom otpadu obaveza je da proizvođači i uvoznici lekova preko apoteka organizuju mogućnost da svaki građanin može lekove sa isteklim rokom da donese u apoteku i ostavi, da se to objedini sa drugim otpadom i izveze, istakao je Janković.

Udruženje „UNEKOOP“ je pre nekoliko godina napravilo pilot projekat u Paraćinu za prikupljanje farmaceutskog otpada.

„Odziv građana je bio dobar tako da je prikupljeno više od 2,5 tone lekova sa isteklim rokom. Pokazalo se da, ne samo u kućama već i u zdravstvenim ustanovama, postoje ogromne količine lekova sa isteklim rokovima. Mislim da je to urgentan problem, ocenio je Janković.

Kada je reč o otvaranju poglavlja 27 u pregovorima sa Evropskom unijom, koje se odnosi na zaštitu životne sredine, Janković navodi da je Srbija donela propise, ali je problem što se oni ne primenjuju.

Izvor: beta.rs